

ការសំភាសន៍របស់នាក់ស៊ឹម ថុល

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍ឈ្មោះថន រដ្ឋា ខ៖ អ្នកដែលត្រូវគេសំភាសន៍ឈ្មោះ ស៊ឹម ថុល

ក៖ បាទ! ថ្ងៃនេះទីប្រាំបួន ខែគុម្ភៈ ឆ្នាំពីរពាន់ដប់ប្រាំបី ខ្ញុំបាទឈ្មោះថន រដ្ឋា នឹងធ្វើការសម្ភាសទៅកាន់អ្នកមីងស៊ឹម ថុលដែលបច្ចុប្បន្នអ្នកមីរស់នៅភូមិ ជ្រៃកោង សង្កាត់ ស្លាកែត ក្រុងបាតដំបង ខេត្តបាត់ដំបង។
ហើយការសម្ភាសនេះគឺដើម្បីថែរក្សានូវប្រវត្តិរបស់អ្នកមីងខ្លះដែលបានចែកចាយទុក អោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយហើយសម្រាប់ក្រុមការងាររបស់ខ្ញុំដែលមកពីសាកលវិទ្យាល័យ (ពីវ៉ាយយូ)នឹងក៏ចង់សិក្សារៀនសូត្រអំពីប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែរ
ថាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែររស់នៅដូចម្តេច ជីវៈភាពគាត់យ៉ាងមេចអញ្ជើណាស់ បាទ!
ហើយអរគុណច្រើនអញ្ជឹងខ្ញុំសុំមជ្រាបសួរអ្នកមីង!

ខ៖ ចាស់!

ក៖ ហើយអ្នកមីង អ្នកមីងមានឈ្មោះពេញអីដែរអ្នកមីង?

ខ៖ ឈ្មោះនឹងឯងស៊ឹមថុលអត់មានឈ្មោះក្រៅទេ ហើយអ្នកមីមានរហ័សនាមអត់អញ្ជឹង?
អត់ផង អត់មានទេអូន។

ក៖ បាទ! អរគុណ ហើយសព្វថ្ងៃនេះអ្នកមីងមានអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ខ៖ សែសឹបបួនឆ្នាំ។

ក៖ សែសឹបបួនឆ្នាំ អញ្ជឹងអ្នកមីងចាំថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់អ្នកមីងទេ?

ខ៖ ថ្ងៃខែរអូន ខែរក្សាបារាំង?

ក៖ ខែរក្សាបារាំង បារាំងក៏បាន។

ខ៖ ថ្ងៃខែរខែចៀស ថ្ងៃច័ន្ទ ឆ្នាំខាលឆ្នាំខែរ។
អរគុណអ្នកមីងហើយអញ្ជឹងទឹកនៃងដែលអ្នកមីងបានកើតនូវក្នុងខេត្តភូមិឃុំណាដែល?

ខ៖ ភូមិបារណោះ ឃុំទំពរ ខេត្តតាកែវ។

ក៖ ហើយអញ្ចឹងទាក់ទងនឹងសមាជិតក្រុមគ្រួសារវិញ អ្នកម៉ឺងមានបងប្អូនប៉ុន្មានអ្នកដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំមានបងប្អូនបួនអ្នក។

ក៖ ហើយអ្នកម៉ឺងជាកូនទីប៉ុន្មាន?

ខ៖ ខ្ញុំជាកូនទីពីរ។

ក៖

អ្នកម៉ឺងអាចជួយរៀបរាប់ពីបងរហូតដល់ប្អូនបានទេ ថាសព្វថ្ងៃគេរស់នៅឯណាកុំពុងធ្វើអីខ្លះ?
?

ខ៖ បងប្រុសខ្ញុំនៅខាងប៉ៃលិន ឈ្មោះអីគេ ឈ្មោះស៊ុនស្រស់ ស៊ុនយូលគេដែលនឹងធ្វើកម្មករអីនឹង ហើយផ្សេងទៀតនៅបាត់ដំបង យើងនៅតែនៅស្រុករតនៈគីរី អ្នកដាំដំណាំ។

ក៖ គាត់ឈ្មោះអីដែរ?

ស៊ុម ថុល៖ ប្អូនទីបីឈ្មោះស៊ុនប៊ុនឈឿន ទីបួនឈ្មោះ ស៊ុនរុទ្ធី អ្នកស្រុករតនៈគីរីដូចគ្នាដែរខាងមុខខេត្តបាត់ដំបង។

ក៖ ហើយអញ្ចឹងអរគុណច្រើនអ្វីស្រីដែលបានចែកចាយហើយអ្នកម៉ឺងមានចង់ចាំ អីអ្នកម៉ឺងចូលចិត្តធ្វើអីជាងគេកាលនៅពីក្មេងជាមួយបងប្អូនរបស់អ្នកម៉ឺងនឹងណា?

ខ៖ ដូចជារក្សាចអស់ហើយអត់ចាំទេ។

ក៖ អញ្ចឹងចាំតែឈ្មោះហើយនឹងទីលំនៅគាត់រស់នៅ? ខ៖ ចាំ!

ក៖ អរគុណច្រើនអ្នកម៉ឺងអញ្ចឹងខ្ញុំចង់សាកសួរខ្លះទាក់ទងនឹងឪពុកម្តាយវិញហើយ ហើយអ្នកម្តាយរបស់អ្នកម៉ឺងឈ្មោះអីដែរ?

ខ៖ ម្តាយខ្ញុំឈ្មោះរឹមថុច។

ថន រដ្ឋា ហើយគាត់នៅខេត្តណាដែរ?

ខ៖ គាត់នៅ ខូចបាត់ហើយ សួរគាត់ខូចឬក៏យ៉ាងមិច?

ក៖ សួរគាត់រស់នៅឯណា?

ខ៖ ខេត្តកំណើតគាត់តាកែវនឹងដែរ?

ក៖ បាទ តែឥឡូវគាត់ខូចបាត់ហើយ គាត់អាយុប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ គាត់អាយុហុកសឹបប្រាំបីឆ្នាំ។

ក៖ ចុះលោកឪពុកឈ្មោះអីដែរ?

ស៊ឹម ថុល៖ ឪពុកឈ្មោះជួនស្រែង។

ក៖ នៅខេត្តណា?

ខ៖ នៅខេត្តតាកែវនឹងដែរតែគាត់ខូចហើយ។

ក៖ ហើយគាត់ខូចកាលពីអាយុប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ គាត់ខូចអាយុចិតសឹបពីរ។

ក៖

អញ្ចឹងទាក់ទងនឹងមុខរបរបស់ពួកគាត់ប្រកបមុខរបរចិញ្ចឹមគ្រួសារដោយយ៉ាងមិចដែរ?

ខ៖ ឪពុកខ្ញុំមុខរបរគាត់ពីមុនច្រើនណាស់គាត់ស៊ីឈ្នួលអូសទឹកគេ លក់អុសលក់អី ចិញ្ចឹមគ្រួសារធ្វើស្រែធ្វើអីនឹង។

ក៖ បាទអ្នកស្រែចំការផងអ្នករកស៊ីផង បាទអរគុណច្រើនអ្នកមីងហើយ

អញ្ចឹងទាក់ទងនឹងអត្តចរិករបស់ពួកគាត់យ៉ាងមិចដែរ?

ស៊ឹម ថុល៖

ឪពុកខ្ញុំម៉ែខ្ញុំមនុស្សល្អញាតិជិតខាងចូលចិត្តស្រឡាញ់គាត់អត់ដែលចូលចិត្តរករឿងគេ។

ក៖ អរគុណច្រើនហើយអញ្ចឹងចាំថាពួកគាត់កើតថ្ងៃឆ្នាំណាទេ?

ខ៖ ឪពុកឆ្នាំរកា ម្តាយឆ្នាំម្សាញ់ប៉ុន្នឹងឯង។

ក៖

ហើយអ្នកមីងមានចងចាំសាច់រឿងកាលដែលពួកគាត់នៅក្មេងគាត់មាននិយាយរឿងអីប្រាប់អ្នកមីងទាក់ទងនឹងពួកគាត់ដូចតៗ។

ខ៖ អត់ដែលនិយាយប្រាប់ផង ស្រឡាញ់គ្នាយ៉ាងមិចអញ្ចឹង អត់ដែល
អញ្ជឹងអរគុណច្រើនហើយ។

ក៖ អីជាបន្តទៀតខ្ញុំចង់ជម្រាបសួរអ្នកមីងទាក់ទងនឹងជីវិតវិញម្តង
ហើយអញ្ជឹងជីវិតជីវិតខាងម្តាយហើយនឹងជីវិតខាងឪពុក
ហើយអ្នកមីងចាំឈ្មោះរបស់ពួកគាត់ទេ។

ខ៖ ខាងឪពុកឈ្មោះតាស៊ុមខាងពួកឈ្មោះយាយចាប់ តែអត់ដែលស្គាល់គាត់ទេ។

ក៖ ហើយផ្ទះរបស់គាត់នៅខេត្តណាដែរ?

ខ៖ ខេត្តតាកែវ។

ក៖ ពួកគាត់កាលពីដើមប្រកបមុខរបរអីដែរ?

ខ៖ គាត់គឺជាអ្នកស្រែចំការដែរ។

ក៖ ចុះជីវិតជីវិតខាងម្តាយវិញ?

ខ៖ តាឈ្មោះ តារឹម ខាងយាយឈ្មោះ យាយឈឺលគាត់ស្លាប់អស់ហើយ។

ក៖ ហើយស្រុកកំណើតរបស់គាត់។

ខ៖ គាត់អ្នកតាកែវដែរ។

ក៖ អរគុណច្រើនអ្នកម្តាយមាននិយាយរឿងអីអំពីជីវិតជីវិតថាគាត់ធ្វើអីធ្វើអីទេ?

ខ៖ ខាងម្តាយគាត់ប្រាប់ថាធ្វើស្រែធ្វើអីចាំ!

ក៖ គាត់ប្រកបរបរអីផ្សេងទៀតទេ
បាទអរគុណច្រើនជាបន្តទៀតខ្ញុំសុំសាកសួរទាក់ទងនឹងក្រុមគ្រួសារវិញម្តង
ហើយអ្នកមីងរស់នៅក្នុងខេត្តនឹងយូរហើយនូវ។

ខ៖ ខ្ញុំមកតាំងពីតូចចង់សែសីបណ្ឌិតដែរដឹងតាំងពីសម័យអាពតតាំងពីរៀនណាមចូល។

ក៖ ចុះកាលពីមុនអ្នកមីងរស់នៅជាមួយឪពុកម្តាយមែនទេ?

ខ៖ ចាំ! នៅពេលអ្នកមឹងរស់នៅទីនោះជួយធ្វើការងារឬក៏គ្រាន់តែរស់នៅជាមួយគាត់ ស្រុកឯណោះអី។

ក៖ បាទ ខ្ញុំអត់ចាំទេ ហើយអ្នកមឹងមានសាច់ញាតិដែលរស់នៅក្រៅប្រទេសទេ?

ខ៖ អត់មានទេ។

ក៖ អត់មានទេណា?

ខ៖ ចាំ!

ក៖ អរគុណច្រើនអញ្ចឹងជាបន្តខ្ញុំចង់សាកសួរទាក់ទងទៅនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍វិញ អញ្ចឹងតើស្វាមីរបស់អ្នកមឹងឈ្មោះអីដែរ?

ខ៖ ឈ្មោះគឺមលាង។

ក៖ ហើយបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រយៈពេលប៉ុន្មានហើយ?

ខ៖ ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយកៅសិបប្រាំបីអូន។

ក៖ ចាំថ្ងៃខែទេ?

ខ៖ អត់ចាំភ្លេចបាត់ហើយ។

ក៖ ហើយចាំទីកន្លែងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ទេ?

ខ៖ នូវនឹងឯងនូវភូមិជ្រៃកោង សង្កាត់ស្លាកែប ក្រុងបាត់ដំបង ក្នុងខេត្តបាត់ដំបងនឹងចាំ!

ក៖

អរគុណច្រើនហើយទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវបានរៀបចំដោយឪពុកម្តាយឬក៏ព្រោង ព្រៀងគ្នា?

ខ៖ អត់ទេដោយឪពុកម្តាយខ្ញុំ។

ក៖ អំបិញយើងបានពិភាក្សាគ្នាអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ចង់សួរអ្នកមឹងថាកាល អញ្ចឹងអ្នកមឹងខាន់ស្លាដម្រៅប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ភ្លេចបាត់ហើយអូនអើយ។

ក៖ ប្រហែលជាប៉ុន្មាន?

ខ៖ អត់ចាំទេ។

ក៖ អរគុណច្រើនអ្នកមីង

អញ្ជឹងអ្នកមីងអាចជួយប្រាប់ការស្គាល់គ្នាដំបូងដែលធ្វើអោយមីងចាប់ផ្តើមស្គាល់លោកពូអញ្ជឹងទៅណាដើម្បីរៀបការនឹងគ្នាអ្នកមីងអាចជួយប្រាប់ផង។

ខ៖ ពូខ្ញុំអ្នកនាំមកចាំ!ពូខ្ញុំខាងជីដូនមួយម៉ែខ្ញុំនឹងឯងអ្នកនាំគាត់មក។

ក៖ ដំណែដំណូងយ៉ាងមិចដែរ?

ខ៖ តែប៉ុន្តឹងឯងអត់មានអីទេ។

ក៖ តែប៉ុន្តឹងឯងខ្លីប៉ុន្តែខ្លីម។

ខ៖

បាទទាក់ទងនឹងភាសាវិញអ្នកមីងក្រៅពីភាសាខ្មែរអ្នកមីងមានចេះភាសារបរទេសអីទេ?

ខ៖ ចាំ!អត់មានទេ។

ក៖

ហើយជាបន្តទៀតខ្ញុំចង់សាកសួរទាក់ទងដូចជាជីវៈប្រវត្តិខ្លះៗទាក់ទងនឹងការសិក្សាអីអញ្ជឹងណា អ្នកមីងបញ្ចប់ការសិក្សាត្រឹមថ្នាក់ទីប៉ុន្មាន។

ក៖ ថ្នាក់ទី៨អូន។

ក៖ នូវសាលាណាដែរ?

ខ៖ សាលាចម្ការសំរោងយើង។

ក៖ ខេត្តបាត់ដំបង។

ខ៖ ចាំ!

ក៖ ហើយកាលនៅរៀនដូចជាវ័យជំទង់អ្នកមីងមានមិត្តភក្តិស្និទ្ធស្នាលទេ?

ខ៖ ដូចជាមិនមានមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធទេ អត់មានទេ តែគ្រាន់តែរាប់អានគ្នាធម្មតា។

ក៖ ហើយចាំឈ្មោះពួកគាត់ទេ?

ខ៖ ភ្លេចអស់ហើយឥឡូវនេះ។

ក៖ តើពួកគាត់ឥឡូវនេះនៅឯណា?

ខ៖ នៅយើងខាងជ្រៃកោងខាងពោធិ៍វង្សអត់ដឹងថាគេធ្វើអីខ្លះយូរៗជួបគ្នាម្តង។

ក៖ ហើយចុះគាត់ឈ្មោះអីដែរ?

ខ៖ ឈ្មោះអី ជាត្រី បងសារ៉ូន ម៉ុំ ណាគេ។

ក៖ គាត់នៅក្នុងខេត្តអីដែរ?

ខ៖ ខេត្ត បាត់ដំបងយើងទាំងអស់ចាំ!

ក៖ តើពួកគាត់ប្រគល់មុខរបរធ្វើអីដែរ?

ខ៖ ម្នាក់នោះលក់ត្រី ម្នាក់ទៀតលក់អីទេអត់ដឹង គ្រាន់តែឃើញមុខគ្នា។

ក៖ អរគុណអ្នកមីង

ហើយបន្តទៅទៀតអ្នកមីងធ្លាប់ចងចាំរឿងអីដែលធ្លាប់ដើរលេងជុំគ្នាទៅរៀនឬក៏ធ្វើការជុំគ្នា ដើរលេងជុំគ្នា?

ខ៖ ដើរលេងដូចមិនដែលមាន ទៅរៀនមានតែយើងចេញលេងយើងលេងសើចធម្មតា មានតែប៉ុណ្ណោះឯង។

ក៖ ចូលចិត្តធ្វើអីជុំគ្នាជាមួយមិត្តភក្តិ?

ស៊ឹម ថុល៖

វាមិនមានពេលអីឲ្យបានធ្វើអីជុំគ្នាផងជំនាន់នឹងមានដូចជំនាន់នេះយើងដើរជំនាន់នោះវាអត់មានអីជិះដើរសុទ្ធតែដីផ្លុក។

ក៖ ដើរកាត់ផ្លុក?

ខ៖ ចាស់! ដើរកាត់ផ្លុកមែនតើ ផ្លូវនេះអត់ទាន់ធ្វើដើរកាត់ភ្លឺស្រែនឹងទៅរៀនជំនាន់នឹង។

ក៖ បាទ! អញ្ជឹងអគុណច្រើន
ទាក់ទងនឹងក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកមីងជាលក្ខណៈជនបទក៏នៅទីក្រុង។

ខ៖ គ្រួសារពុកម៉ែខ្ញុំហើ?

ក៖ បាទ!

ខ៖ រាល់ដៃនេះ រៀបអ្នកស្រែចំការអត់មែនរបៀបអ្នកក្រុងផង។

ក៖ ដូចនៅជាយដែនក្រុង។

ខ៖ ចាស់! អរគុណអ្នកមីង
ហើយទាក់ទងនឹងមុខរបរវិញអ្នកមីងបានធ្វើអីខ្លះសម្រាប់ប្រកបមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតក្រុមគ្រួសារ?
ខ្ញុំពីដើមខ្ញុំរកអេតចាយ ទើបអីឡូវខ្ញុំឈឺ ចាប់ពីញ៉ំឈឺខ្ញុំឈប់រកអេតចាយ
លក់បន្តិបន្តួចនោះឯងតែប៉ុនោះឯង។

ក៖ អញ្ជឹងក្រៅពីការងារអី ក្រៅពីការរើសអេតចាយ។ ស៊ឹម ថុល៖ ដើរទិញអេតចាយ។

ខ៖ អុះ! ទិញអេតចាយទិញអេតចាយសុំទោស។

រើសអេតចាយទិញអេតចាយខុសគ្នាណា?

ក៖

អញ្ជឹងក្រៅពីមុខរបរនោះអ្នកមីងអាចធ្វើអីដើម្បីរកចំណូលសម្រាប់ចិញ្ចឹមក្រុមគ្រួសារទេ?

ខ៖ ដូចជាអត់ដែលមានផង ទិញតែអេតចាយមួយមុខនោះ នៅជំនាន់នោះ ចាំ!

ក៖ ចុះឥឡូវវិញ?

ខ៖ ឥឡូវលក់ដូរបន្តិបន្តួចនៅផ្ទះនោះឯង។

ក៖ ធ្វើអាជីវកម្មនៅផ្ទះ?

ខ៖ ចាំ!

ក៖

ហើយតាំងពីក្មេងរយហូតមកដល់ពេលនេះអ្នកមីងគិតថាជីវិតមានការប្រែប្រួលអីធំដំទេ?

ខ៖ ដូចជាមិនមានអីផ្លាស់ប្តូរធំទេអូនអើយ បានតែម្តងៗដូចពីមុនដែរ អត់មានអីសល់។

ក៖ អញ្ចឹងបាននិយាយរឿងម៉ាហ្វូបអញ្ចឹងមីងចូលចិត្តពិសារម្តងម្តងដែរ?

ខ៖ ម្តងសម្លកកូរ ទឹកគ្រឿងអី ម្តងខ្មែរ ស្លម្តង។

ក៖ បង្អែម។

ខ៖ អត់ចូលចិត្តបង្អែមទេ។

ក៖ ហើយចុះប្រៃ?

ខ៖ អត់ចូលចិត្តប្រៃដែរ។

ក៖ ចុះចត់ល្វឹង។

ខ៖ ចត់ល្វឹងអត់។

ក៖ ចុះផ្នែកកីឡាវិញមានចូលចិត្តកីឡានិងល្បែងប្រជាប្រិយវិញ តើចូលចិត្តរបៀបណាដែរ ឬក៏ហ្មេមអី?

ខ៖ ចូលចិត្តមើលល្បែងប្រជាប្រិយ។

ក៖ ដូចជាល្បែងអីខ្លះដែរ?

ខ៖ ទាញព្រាត់ដណ្តើមស្លឹកឈើអី។

ក៖ ហើយទាក់ទងនឹងចំរៀងវិញអ្នកមីងចូលចិត្តចម្រៀងអីដែរ?

ខ៖ ចំរៀងសម័យដើម។

ក៖ បទអីដែរ?

ខ៖ លោកតា ស៊ុនស៊ុនសាមុត។

ក៖ ចាំបានចំណងជើងបទចំរៀងទេ?

ខ៖ អត់ដែលចាំទាល់តែលឺគេច្រៀង។

ក៖ អរគុណអ្នកមីងក្នុងក្រុមគ្រួសារឬក៏បងប្អូនអីមានអ្នកចេះលេងឧប្បករណ៍តន្ត្រីទេ?

ខ៖ អត់មានផងទេអូន។

ក៖ អញ្ជឹងកាលអ្នកមីងនៅក្មេងផ្ទះរបស់អ្នកមីងជាផ្ទះរបស់អ្នកមីងជាផ្ទះយ៉ាងមេចទៅ?

ខ៖ ផ្ទះគេហៅផ្ទះប្រក់ត្របូលស្លឹក ផ្ទះកន្តាំង ផ្ទះទាប ដំបូលប្រក់ស្លឹក។

ក៖ ជញ្ជាំង។

ខ៖ ជញ្ជាំងស្លឹកដូង។

ក៖ សសរ។

ខ៖ សសរឈើ។

ក៖ អញ្ជឹងផ្ទះនេះខ្ញុំពុកម្តាយជាអ្នកធ្វើ។

ខ៖ ដូចជារកបងប្អូនធ្វើជំនាន់នោះស្រួល។

ក៖ គេប្រើសម្ភារៈអីខ្លះសម្រាប់ធ្វើផ្ទះនោះ?

ខ៖ ភ្លេចបាត់ហើយតាំងពីទូច។

ក៖ ហើយអញ្ជឹងអ្នកមីងមានបានរៀនជំនាញអ្វីតពីខ្ញុំពុកម្តាយទេ។

ខ៖ អត់មានជំនាញអីផងអូន។

ក៖ ដូចជាគ្បាញកន្ទេល។

ខ៖ អត់! ខ្ញុំអត់ចេះផងអត់ទាំងអស់។

ក៖ អរគុណអ្នកមីងហើយសូមបន្តបន្តិចទៀត

តើនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកមីងតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ឥឡូវមានធ្លាប់ជួបបញ្ហាលំបាកបំផុតនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកមីងទេ?

ខ៖ មានតើអូន ពិបាកបំបាកនៅពេលដែលយើងអត់លុយអត់កាក់ហ្នឹងពិបាកចាស!

ក៖ ការហើយគឺអត់មានលុយម៉ង?

ខ៖ ចាស! ធ្វើមេចទៅ?

ក៖ ចេះតែខំប្រឹងទាំងអស់គ្នា។

ខ៖ ទោះយើងនៅជាមួយមួយខិតខំ ចាស!

ក៖ អរគុណ។

ខ៖ អញ្ជឹងយើងឆ្លងកាត់វាដោយការខំប្រឹងប្រែង។

ក៖ អញ្ជឹងជាបន្តទៀតទាក់ទងនឹងអើ

ទាក់ទងនឹងបទពិសោធន៍ល្អៗវិញមានអីដែលចែកចាយទាក់ទងនឹងបទពិសោធន៍ល្អៗហើយសប្បាយចិត្តមានទេ?

ខ៖ បទពិសោធន៍ល្អៗ។

ក៖

ខ្ញុំថាមនុស្សម្នាក់ៗទាល់តែប្រឹងប្រែងបានជោគជ័យបើមិនខំប្រឹងប្រែងអត់បានជោគជ័យទេ។

ខ៖ អត់ដែលបានជោគជ័យព្រោះម៉ែឌីយើងក្រៗ អត់ដែរស្គាល់

អត់ស្គាល់អត់ដែលស្គាល់សោះ

មានតែចូលក្នុងជួរអត់ដែលសោះនៅតូចៗមានតែខែវស្សាចូលជួរ មិនមាន។

ក៖ បាទអរគុណអ្នកម៉ឺង កាលនៅក្នុងអ្នកម៉ឺងធ្លាប់រំពឹងចង់ធ្វើអីសម្រាប់ពេលធំឡើងទេ?

ខ៖ អត់ដែលហ៊ានស្រមៃព្រោះអត់ដែលមានសង្ឃឹម។

ក៖

អរគុណច្រើនអ្នកម៉ឺងដែលបានផ្តល់ឪកាសខ្លះអោយខ្ញុំបានសម្ភាសអំពីប្រវត្តិអញ្ជឹងនោះណា។

ហើយដូចខ្ញុំបានជម្រាបថាគោលបំណងនេះគឺសាកលវិទ្យាល័យ(BVU)រក្សាទុកឯកសារជូនអ្នកម៉ឺងហើយនឹងជូនអហានកម៉ឺងជា cv

ហើយការសម្ភាសមួយនេះខ្ញុំមានប្រធានរបស់ខ្ញុំគាត់ចេះភាសារខ្មែរច្បាស់លាស់ផងដែរហើយបើនាកម៉ឺងចង់ទាក់ទងគាត់អាចទាក់ទងតាមខ្ញុំក៏បានតាមរយៈខ្ញុំអញ្ជឹងណាស់

ឬក៏តាមលេខទូរស័ព្ទ

ហើយមួយវិញទៀតគឺខ្ញុំអរគុណអ្នកម៉ឺងច្រើនសម្រាប់ឪកាសថ្ងៃនេះហើយអ្នកម៉ឺងមានអីជា

សំណូមពរដល់កូនចៅជំនាន់ក្រោយឬក៏ជមនាន់នេះគាត់ធ្វើមេចៗអញ្ចឹងណា។
ចង់ដែរចង់សំណូមពរអោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយចេះ ចង់ចេះដឹងអោយជ្រៅជ្រះម្តង
ក៏អោយល្ងង់ជាងប្រទេសគេមានតែប៉ុណ្ណឹងឯង។

ខ៖ ចាស!

ក៖ អរគុណច្រើនសូមជំរាបលា។

ខ៖ ចាស!អរគុណៗ។